

ROMAI TSZÁRSÁGI ÉS AP. KIRALYI FELSÉG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indult BÉTSBŐL Kedden 18. Septemberben 1792.

Tsak egy órában sem bizonyos az ember mi történhetik vele; azt írja *Horatius*. — Kiterjesztett Szerelmes Menyasszonyi Karok között váratik vala a' H. Palatinus fő Udvari Mestere Gr. Szapáry Ur ő Ex. ja Prágába a' napokban; 's midőn a' jegyes pár mind a' két részről azt vélné, hogy a' legérzékenyebb öröm között fogják egymás' ölelni — mi történik? *Quid quisque vitet nunquam Cantum est in horas.* — Meg-indul a' meg nevezett Méltóság Bétsből Prága felé, hogy a' maga Jegyes Társát Gr. Kláry Kisasszonyt Hites-társúl hozná haza magának. — 4 lovas szeketén megyen vala — vele valának egy *Kammerdi- nere*, egy *Jäger*; és egy szolgája azon a' Bakon, hol a' Kotsis izokott ülni. Magával viszi vala a' drága

. . . H h h h

drága Menyasszonyi ajándékot, melly drága gyöngyökből, kövekből, 's más effélékből áll vala, 's ezen kívül arany pénzben fok ezer forintokat. Kétség kívül, valami ördög sűgallásból el árultatott munka által; midőn a' Gróf Bétsből tsak 4 Posta útakat ment; és a' *Jezelsdorfi* Posta állástól alig volna egy néhány ezer lépésnyire el távozva, tsak meg-fogja a' lónak zaboláját egy útan álló Tolvaj a' letét északának idején — el vagdalja a' lovak isztrangiát, és parantsolá a' Posta Kotsisnak; hogy az alatta lévő lóval szaladjon-el — tsak el bámúl ezen nagy útzó; a' midőn 14 más Tolvajok fel-fegyverkezve tsak elé állanak, és a' Gróft meg-támodják. A' Gróf egy előbb pénz ki-hányással akart szabadulni, de nem lehetett — meg-sebesíték a' Gróft a' gonosztévők és el-éjték. A' *Kammerdinornek* jobb Karját keresztül lövék és bal karját meg-sebesítvén a' földön hagyák — a' *Jáger*t hasonlóképpen, és így a' Kotsit ki-prédálván, fok ezerig való pénzt és drágaságokat el-vivának. Ez alatt az el-szaladott Posta Kotsis a' közelebb *Stá-tión* lármát ütött — segítség érkezett, és a' mint mon-datik, némely Tolvajok el-is fogattak; kik között 2 Bavarusokat mondanak lenni; mint-hogy a' do-log-is Baváriának szélében történt. A' Grófnak némelly ingeit imitt amott el-hányva meg-találták; és a' ki-hányt pénzből-is valamit más nap reggel; nevezetesen egy erfényt egy néhány 100 aranyal. A' Gróf 3 sebekkel holt szin alatt hagyat-tatván; magát bé-kötöztette; és Prága felé tovább útozott; a' maga embereit pedig orvasi kéz alatt hátra hagyta; kik közzül; a' mint értjük az ed-gyik meg-is holt. — A' F. Király és a' F. Pala-tinus a' maga orvasait küldötték; a' miut mon-datik; ő Exjának orvaslására. — Közelebbi Le-velünk bizonyosabb tudósítást fog vinni ezen Izo-rtoru történetről.

Az öreg Báró *Vetzlár* a' maga kisebbik fiát a' tékozlásért, az Ország házához fogságba tette; és ugy szándékozott, hogy 2 napok múlva Lembergbe vitesse köz-katonának; de ez az édes Anyának nem tetszén, el megy egy néhány Alfzónyi személyekkel a' Fia látogatására a' fog-házba, és Alfzónyi köntösben ki hozta onnan, a' vi-gyázók szeme előtt, és ki szabadította.

Nyitra és Trentsén V. megyékből Bétsbe jő a' *Nafzau Serge* 23 dikra, a' *Schakmae* pedig innen kóhozta. — Az égi háboru, a' jég első s több e' félek szerentséllenségeket okoztak Hazánkkan; de ezekről ez után bővebben.

A L L Ö C U T I O.

Excellentissimi, ac Illustrissimi D. Comitis Josephi de Mitronszky, Commendantis, Generalis, et Comissarii Regii Plenipotentiarii ad Inclytos SS. et O. M. Principatus Transilvaniae.

Nacti sumus Inclyti Status & Ordines, Franciscum Secundum, Romanorum Imperatorem, Haereditarium Regem Hungariae & Bohemiae, in nostrum quoque M. Principem Transilvaniae: Imperium, & Haereditaria Regna; ac Provinciae solemnitatem in Augurationis; & Homagii; non tam pompa verborum; quam fervore amoris fidei, & addictionis; jam celebravere.

Exultat Germania de supremo, eoque dignissimo suo capite; communibus suffragiis electo. Bohemia & Aultria venerantur in Filio; & proprias; & Genitoris Leopoldi; ac patris sui Josephi virtutes, a quibus ea regnandi principia adoptavit; quibus populos sibi subjectos beare valeret. Princeps, qui jam in flore aetatis molestissimis expeditionibus bellicis contra Turcas; laevissimos olim devastatores Hungariae & Transilvaniae; forti; imperterritoque

animo interfuit, sortemque suam pro patria impavide periclitari ausus est.

Superbit Hungaria tanto Principi Sacrum Regni diadema primum imposuisse, nobilique quodam entusiasmo Comitata est inaugurationem ejus tam generosa, magnanimaeque liberalitate, quæ ad hæc usque tempora absque exemplo erat.

Tandem illuxit Transilvanis quoque faustus, fastusque ille Dies, quo nationibus hujus etiam M. Principatus communem Homagii solemnitatem & abinde promanantes felices eventus participare legaliter destinatum est.

Cum me sua Majestas Sacratissima, pro hoc illustri actu, & in ejus finem indictis his Comitibus in Regium Suum Comissarium Plenipotentiarium clementer denominare dignata sit, nullum ardentius votum in me sentio, quam solemnium huic muneri meo, quod mihi omni ratione, & honorificum & æstimationissimum est, eo felici cum successu satis facere posse, qui et benignissimis Majestatis suæ intentionibus & simul etiam votis Inclytorum Statuum & Ordinum solide correspondere valeat.

Felicem me existimo, me in organum intentionum ejusmodi Regis destinatum esse, cujus singularis prædilectio in eam illustrem gentem, coram qua mihi sermo est, jam prævie benignissime testata est, & felicem me etiam existimo, me Interpretem Regiarum intentionum coram tali gente facere debere, quæ sibi pulcherrima illa attributa *Nobilis ac magnanimæ gentis* justissimis titulis jam dudum propria fecit.

In hac felici circumstantiarum consensione ubi ex una parte sua Majestas Sacratissima *idem et Ie-gem* in Symbolum sui Regiminis sibi eligere voluit, & altera vero parte Nobilis animus, & magnanimitas Nationales hic congregatorum Inclytorum Statuum & Ordinum proprietates sunt, saluberrimi tantum effectus in communem patriæ felicitatem reducere

dare poterunt, salus autem publica per reciprocam jurandi fidem in Sacratissimam atque supremam reipublicæ legem firmabitur.

Quod autem sua Majestas Sacratissima omnia scepro suo subjecta regna Hæreditaria, & provincias, ac proinde hunc etiam M. Principatum Transylvaniae iis tantum principiis fortunare in votis, & voluntate habeat, quodque sua Majestas nullius gentis vel populi jura & libertates, leges, & constitutiones infringere, vel illis derogare cupiat, quin imo ultro illibate conservare & confirmare velit, id Inclytis Statibus & Ordinibus ex tenore rescripti Regii uberius intellexisse licuit, id ego nomine quoque Regio hic palam profiteor, atque polliceor; & id denique mox etiam Sacramento confirmaturus sum.

Quemadmodum proinde Regiæ hæc sponfiones luculentissima argumenta de benignissima propensione suæ Majestatis erga Inclytos Status & Ordines & de vere paterna in promovendis publicis M. Principatus hujus Transylvaniae commodis sollicitudine in se complectantur atque manifestant; ita etiam clementer confidit sua Majestas Sacratissima, inclytos quoque Status & Ordines derivatam in se a majoribus suis erga suam Majestatem, ejusque Serenissimam domum fidem, et devotionem, jam supra seculum luculenter testatam, futuris quoque temporibus inviolabiliter semper servaturos & comprobaturos, ea denique omnia quæ ad legalem Inclytorum Statuum & Ordinum obligationem pertinent promte & alacri animo præstituros esse.

In hujus proinde consequentiam Sacratissima sua Majestas universos M. Principatus Transylvaniae partiumque annexarum Status & Ordines arctiori mutuae fiduciæ vinculo sibi devincire cupiens, clementer postulat, ut fidem Inclyti Status & Ordines primum & ante omnia suæ Majestati, Regiæque suæ Domui Austriacæ Sacramentum fidelitatis more consveto in mea præsentia præstare velint.

Continuatio Allocutionis.

Post reciproce præstita juramenta.

Perstricto jam arctiori, eoque indissolubili inter Augustissimum Principem, & Inclytos Status & Ordines mutuae fiduciaë viaculo, nihil mihi reliquum esse video, quam ut Inclytis Statibus & Ordinibus de super candidissimo cordis affectu congratuler, eaque sincerissima mea vota adjungam, quatenus ex hoc solemnī sanctissimoque actu reciproci pignoris effectus secundissimi publicam omnium M. huius Principatus Nationum atque Populorum salutem promanare queant.

Non sine offensa diffidere viderer sapientibus Inclytorum Statuum & Ordinum consiliis, si me non in antecessum convictum arbitraret, Inclytos Status & Ordines ipsosmet agnituros esse, quid in modernis rerum circumstantiis, infaultisque temporum vicissitudinibus, ubi per arbitrarias jurium libertatumque ideas, in diversarum Europæ Nationum vulgus quoque irreptas diversas etiam revolutiones ministro quodam Genio obortas esse videmus, & ex inde quoque hominum varias classes ex liminibus connaturalium suarum conditionum egressas ad devia perniciosissima deslexisse experimur, quid inquam in his rerum circumstantiis, & Regi nostro & Inclytis Statibus, atque Ordinibus, quid cunctis denique Incolis M. huius Principatus Transilvaniæ pro conservanda communi felicitate, tranquillitate, & concordia convenire possit? Firma quia imo spe atque fiducia teneor Inclytos Status & Ordines juxta proprium eorundem Nobilemque recte sentiendi animum, & avitam generositatem omnia ea, quæ salutis publicæ, ultimo huic societatum humanarum fini quoquo modo proficua existimabunt, sponte sua provisos. Et in gratissimo hoc in futuram Patriæ huius beatitudinem prospectu reminiscentiæ moderni muneri mei Regii, quo condecoratus sum, præcio-

fissi.

ssimæ mercedis loco mihi erit, meque dignissime, ac feliciter munere meo perfunctum esse arbitror.

*Responsum Excellentissimi Domini Comitis Georgii
Bánffy L. B. de Lofontz Gubernatoris Regii &c.*

*Excellentissime Domine Comes Commissarie Regie
Plenipotentiarie !*

Sesqui alter agitur annus, ex quo Provincia hæc se, sibi ipsi redditam, gratulata, Statum felicitatis publicæ perinde, ac felicitatis Auctorem perpetuum fore confidebat.

Memoria lucis illius auspiciatissimæ nondum a loco isto recessit; præsens est omnium præsentium animis, totique Magno Principatui, dies ille, quo veluti præsens Patriæ Nosires Pater, spes omnium nostrum occupabat, longæva dignissimus vita, nisi dignior fuisset æterna; calent adhuc Aræ votis, precibusque nostris pro salute Principis optimi fulis, ac intemerato fidei sacrificio conjunctis, de quo jam ipsi Posteritati anticipata fiducia gratulabamur, sed major ille, meliorque fuit, quam ut diu mortalis esse posset: quiescit jam cor illud Augustum, cujus Opes corda subditorum erant; Regali conditum Urna, sed cui monumentum ære perennius Corda subditorum erunt.

Non vereor, ne præsentis lucis locique lætitiæ læssa hæc commemoratio intercipiat; cum non melius doleatur amissum, quam ubi per præsens compensatur, & elati patris memoria, optime in Filio reviviscat, nec omnino ereptus iis Leopoldus videatur, quibus datus est Franciscus Princeps pluribus Titulis Augustissimus, quam quos in Titulis gerit, Princeps, quem si nascendi conditio tot regis, ac Provinciis hæredem non dedisset, virtus eligeret, in quem si præfaga Majorum nostrorum
[sapientia]

sapientia ipso propaginis jure imperium non transulisset, hodie suffragia nostra transferent; adeo illa, Fide, & Lege jam sibi demeruit. Hinc nos hodie perpetuam fidelitatem, qua ei, non minus propria inductione animi, quam inviolabili patriæ nostræ lege obstricti sumus, juris etiam jurandi Sacramento adfirmaturi, si alacritatem, promptitudinemque, debemus, verbis et factis nunc exprimere non possumus, vitam, sanguinem, fortunasque nostras pro quovis tempore, quo salus ejus cum salute Patriæ arctissimo nexu devincta, poposcerit, devovemus.

Etsi autem Principis hujus Augustissimi Majestatem animis magis quam oculis hic præsentem habeamus, vel hanc tamen absentiae partem, optatissima Excellentiae Vestrae præsentia sarciri gratulamur, cujus nobilissimam personam, & Regium oraculum, & nostra fiducia dignam invenit, quæ summi optimique Principis nostri Personam nobis repræsentaret: cui illustrium natalium splendor, cui res bello paceque fortiter, ac sapienter gestæ, cui humanitas, affabilitas, benevolentia, vel brevi hoc tempore, quo ea nobis frui licuit æstimationem, Reverentiamque omnium nostrum conciliavit.

Quæ omnia in certam spemque nos erigunt, fore ut Excellentia Vestra hanc fidelitatis nostræ devotionem, vota, præcesque nostras Augustissimo suæ Majestatis Sacratissimæ conspectui benevola cum comendatione sit oblatura. Id quod etiam proplexa cum reverentia, certa que fiducia imploramus.

Külső Levelek.

Namur 4. Sept. — „Ide éppen most érkeztek egy Kurir azzal a' jelentéssel, hogy *Thionville* Városba meg-vétettetett légyen. Erről ez után többet. „

Brüszfel 5-dik Sept. — „*Verdün* Városba a' *Pruszszus Királytól* személylyesen vezéreltetett tábornak, minekutánna egy darabig ágyuztatott volna, kapitulációval fel adta magát. A' Király Sept. 1. sző napján szállott-bé a' Városba, és azt reméllik, hogy innen egyenesen *Chalons* Városának fogja útját venni. Ugyan ezen tudósítás szerint *Sténay* városba is, mellyben az őrizeten lévő *Frantzia* Sergek magokat igen vakmerően védelmeztek, a' Generál *Klerfsé* alatt tsatázó *Austriai* Sergek által bévétetett. „

Frankfurt 6. Sept. — „A' *Verdün* Várának kapitulációval lett fel-adattatásáról való hirrel *Berlin* felé menő *Pruszszus Jäger* azt az ujjságot mondá, hogy a' *Verdünbe* bé-vetettetett *Bomba* a' *Kormányozó* házára esett, ki is magát, a' Várnak feladattatása előtt, agyon lötte. Az őrizeten lévő *Frantzia* Sergek szabad el-menetelt nyertének. — (Ezen tudósítás szerint Sept. 2-dikán szállott-bé a' *Pruszszus Király Verdünbe.* „)

A' *Pruszszus* és *Austriai* egyesült Sergek serény és hiető lépésekkel hietnek elő-felé *Lotharingidban*, melly bizonyos e' következő 2 Levelekből: —

„*Toul* 3. Sept. (ezt a' *Frantziák* írják) — Az ellenség sebass lépésekkel közelit. Már *Sz. Mihielig* el-érkezett, az hol a' fegyvereket mind el foglalta. Bé érkezvén a' Városba, egyenesen a' *Tanáts-ház* elejébe rukkolt, és a' Város Elölljáróit fegyveres kézzel arra kényszerítette, hogy ezek, a' *Sausse* házát, ki most a' *Sz. Mihieli Criminale Forumnak* Titoknakja, ez előtt pedig az a' *Varennéi-Tanáts-béli* Prokurátor vala, ki a' *Frantzia Királyt*

rályt Párisból való elszökésekor árestálta volt, nevezék-ki. Ennek házára az ellenség réa-is vitették; de ő maga nem vala otthon. „

Luxemburg 3. Sept. — „A' Frantzia Sergek, és a' H. *Hohenlohé* Sergeinek egy része között igen véres tsata esett. A' Frantziák Sz. *Mihiel* mellett a' tetőkön Sántzokkal jól meg erősítelve lévén, minden félelem nélkül várták a' feléjük közelitő ellenséget. Hertzeg *Hohenlohé* pedig el-tökéltette vala magában, hogy a' Frantziákat ezen ő bátorságos fekvésekből valami módon ki-mozdithassa, mellyre nézve nagy erővel réájok ütött. A' Frantziák olly mérges dühösséggel oltalmasták magokat, mintha a' győzedelmen vagy halálon kívül semmiről egyébről tudni nem akartának volna, és a' Hertzeg Sergeit előbbször vizsgálverték, de az után az ütközet ismét meg-ujjulván, a' Frantziák hátat adni kémelenítettének, és magokat, noha meg lehet vallani, hogy szép rendel, vizsgálva vonták, és igen erős tábor helyeket el-hagyni kéntelenítettének. — Ezen tsatában közel 600 Frantziák vesztették el életüket, a' H. *Hohenlohé* katonái közzül valami 4 vagy 5 százan maradtanak a' tsata piatzon. „

A' *Luxemburgi* régibb Levelek szerint Generál *Jarry*, az a' nevezetes Frantzia Generális, a' ki *Austriai Flóndriában* a' minap *Kortry* Várofsának külső várofsait fel-égettette volt, már most réa' int a' nagy patriótaságra, és Frantzia Országból el-akarván szökni, egy *Froafsy* nevű Frantzia Húszár Obersterrel együtt, *Grevenmachernél* a' miénkektől árestálatott, és mint hadi fogoly *Luxemburgba* hozattatott. — *La Fayette* is ide *Luxemburgba* hozattatott, nem az *Antverpiai* várba.

Vájmár 2. Sept. — A' Pruszszus Király azon *Pattantyusnak*, a' ki az első *Bombával* a' *Verduni* Komendáns házát meg-gyújtotta, emlékeztető jutalom pénzt ajándékozott. — Ezen Vár a' 6 dik lövésre fel-adta magát, noha ennek Komendánsa olly

ily feleletet adott vólt, midőn a' város fel-kérettetett, az ellenségnek; hogy [magát egy tsepp vérig oltalmazni fogja. — Ez Izegény meg is állotta fogadását, mivel magát a' városnak fel-adattatása előtt agyon lőtte.

A' Longvy várofsa-béli Komendáns és Oberster, a' ki ezen várost fel adta, fogságban vagyon, és minden alatta lévő katonákkal együtt procelsus indittatott, a' városnak fel adásáért, ellene, mint hazája árulója ellen.

Páris. — *Páris* Várofsának egyik osztálja olly jelentéssel jött a' Nemz. Gyűlés elejébe, hogy azt a' Zászlót, mellyet neki *La Fayette*, az a' hazája áruló, ajándékban adott vólt, meg égetvén, már most ennek drága arany tzafrangjait a' Nemz. Gyűlésnek ajánlaná. Sokáig folyt a' vetélkedés felettel, hogy vallyon illendő dolog lenne é ezen ajándékot el-fogadni, vagy nem. Vóltanak olvanok, a' kik azt mondták, hogy ezen aranvtot már eléggé meg-tisztította az a' tűz, melly által maga a' zászló meg égettetett. Végre tsak ugyan nem vette-el a' Nemz. Gyűlés ezen ajándékot.

A' *Nemzeti Gyűlés* meg határozta, hogy a' *majoronnissé* lett gyermekek, a' magok szülejeknek hatalma alatt lenni ne kénytelenitessenek. — A' háborus Frantzia széleken ki hirdettetett a' *Nemzeti Gyűlésnek* végzéséből, hogy a' melly hazafiak izereantsétlenné tanálnak ezen háboru miatt lenni, azoknak feleségeikre és gyermekeikre a' Státus fog illendően gondot viselhetni. — Ezen régi 3 hadi Ministerek, *Narbonne*, *De Grave*, és *Lojard*, azzal vádoltattanak közelebbről a' *Nemzeti Gyűlésben*, hogy az első ezek közzül 28-czer, a' második 20 ezer, a' harmadik pedig 40 ezer Livrákat költött légyen el tilalmas helyre, valamelly el titkolt hadi költségre rendeltetett summából. „

„ A' háborus szélekről bé-érkező orosz hírek egészízen *elektrizálni* kezdettek *Páris* várofsát. Ed-
gyik

gyik hazafi készletti a' máliakat, mindenütt hadi-készületek szemléltetnek, az Ország-utak olyanok, mintha fegyveres hazafiakkal vólnának bé-vetve, a' népesebb városok, a' hangya bojból egyszeriben fegyveres vitézekké változott *Mirmidonok* Sergeikhez hasonlítanak, mindenek a' határ-szélek felé sietnek, és ha hinni lehetne azt, hogy a' Frantzia nép magát a' Pruszszus és Auszriai Sergek előtt is olyan vitézen fogja viselni, a' mint Párisban esküszik, kegyetlenkedik, és minden féle ígéretekkel téveszen, ugy lehetetlen vólna, hogy szerentsés ki-menetelt ne ígérjen az ember az ő próbájoknak. „

„ De mind ezek tsak olyan álom látások, a' mellyekre az ember, fel-serkenése, után kefervesen emlékezik. A' Frantzia Sergeknek fogyatkozásai ezerek. Az ő leg-jobb tisztjeik ki-költöztenek. Melleg-vérü hazafi tisztjeik, 's bátor szívü fegyvereseik, hogy a' Frantziáknak ne vólnának, azt senki sem mondhatja. De a' tapasztalás és gyakorlás nélküli való bátorság örökké több kárt, mint háznot szokott a' háboruban tenni. A' vakmerő Frantzia Sergek bátorságát, gyakorlottság és egyéb hadi praktikák által kerülük ki a' *Pruszszus és Auszriai* fokat tapasztalt Generálisok. A' gyakorlott Sergeken, akármelly nagy erő is, ha gyakorlatlan, ritkán szokott győzedelmet venni. „

Az *Oroszok* a' tengeren nagy készületeket készítenek a' Frantziák ellen. Hogy a' *Fekete tenger*ről a' Konstantinápolyi tsatornán a' *Föld közép tengerre* egy Orosz hajós Sereg a' Frantziák ellen már bévezett legyen, bizonyos dolog; mivel már ez iránt még a' Nemz. Gyűlésben is jelentést tett a' Hadi-Minister. — Már sem *Hollandus*, sem *Orosz* sem *Anglus*, sem *Spanyol* Követ Párisban nintsenek — Az *Anglus Udvarban* magok is bajosan reméljenek a' Frantziák segedelmet. A' Frantziák az *Anglus* népben látatnak inkább bizni: de ezzel sem nyerne semmit is. Tégyük fel, a' mint bizonyosan is feltehetjük, hogy az *Anglus* népnek egy része akar

jon segítségül lenni a' Frantziáknak. Mi hasznát vészik a' Frantziák a' tsupa akaratnak? Az e' féle külső nemzetekkel való *Trakta Angliában* magától az Udvartól függ. Ha azt feltennők is, hogy az Anglus nép az Udvar a' maga zúgása által a' Frantzia népnek segítségére akarná-is venni: így is ez, az Anglus Constitutiónak természete szerint, olly későre eshetnék-meg, hogy az Europai több egyesült Fejedelmek addig a' Frantziáknak bizonyosan törvént fognának elejekbe szabni. — — Mind ezeket kevés idő el-fogja valóztani. ,,

Páris Sept. 3-dikán. — A' szélekről bé-érkező rosz hírek két vakmerő gondolatokat gerjesztettek a' *Párisi* népben — egyiket azt, hogy mindennek fegyverre kaptanak, és hazájok oltalmzására indultanak — a' másikat pedig azt, a' mi nem csak vakmerő, hanem egyszerűságmindiszonyu-is. Meg-mérgelődvén t. i. a' nép azon, hogy a' Birák a' 10-dik Augusztusi zenebona alkalmatosságával fogságra tetetett ugy nevezett *Contrarevolutiós* személyek meg-ítélését és meg-büntettetését ily sokára halasztották, magának eleget tett, és ezen tömletzben lévő személyeket mind egy lábíg meg-ölte. Mind ezen meg-ölettetett személyeknek száma, mind az ő meg-ölettetéseknék egyéb környül-állásai még eddig bizontalanok. ,,

A' *Német Birodalom* magában gondoltatva még eddig nem izent hadat a' Frantziák ellen. — —

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

— — — — — 'Ez akár hogy legyen, elég az, hogy közelebbről *Bétsben* a' *Német Birodalom* béli Kan-

Kantzellárián egy Tsászári jelentés készítették, mely *Regensburgban* a' Német Tanács előtt ezen hónapnak 7-dikén fel olvastatván, közönséges megítéltetés és megfontoltatás alá vétettetik. Ezen Tsászári jelentésben elő-adattatnak előbbször a' Frantziáknak minden eddig elé a' Német Birodalom ellen elkövetett erőszakoskodásaik 's különösen némelly *Alsó-Rháiban* és *Lotharingiában* bé bíró Német Fejedelmeknek temérdek megkárosíttatásaik, és mind azok a' veszedelmes következtetések, melyeknek egész Német Ország, ha csak a' Frantzia elkeveljedett vakmerőségnek elejébe közönséges meg-egyezésből gát nem tétetődnek, ennek utánna is bizonyosan ki tétettette volna lenni. Végezetre e' következtendő kérdéseket teszi a' Tsászár a' Német Birodalom fő Tanácsának elejébe: — „

„ 1. szor. Szükséges é a' Frantziák által a' Németek ellen valósággal el-kezdett háború ellen; az egész Német Birodalom részéről is hadat izenteni? —

2. szor.) Bé kell é' már Frantzia Ország ellen azon fenyegetést tölteni, mely által a' múlt 1791-ben Deaemberben azt adta a' Német Birodalom tudtára a' Frantziáknak, hogy ha ők a' *Békefészes Traktátot* így meg-rontának, ugy a' Német Birodalom sem fogná magát a' *Münsteri* 's több ezt követett kötéseknek meg-tartására kötelesnek ismérni?

„ 3. szor.) Szükséges lenne é az alatt a' fel tétel alatt, ha t. i. a' Frantziák ellen had izentetnék; a' Német Országban közönségesen; és törvényesen lában állani szokott katonaságot 3 emyire szaporítani; és ezt a' *Triplumut* Frantzia Ország ellen indítani?

4. szor. és 5. szor.) Mit keljen a' Német Birodalom Sergeinek vezérlése, tartása, ennek hadi Kassaia, és az ebbe mindenekeztől bé adattandó summa iránt meg-határozni?

6. szor.) Meg-kell é egyfzeriben a' Német lovaknak, legyvereknek; eleségnek 's egyéb hadi ké-

születeknek Frantzia Országra való által vitelét tiltani 's a' t.

7 szor. és 8 szor.) Meg kell és a' Német Birodalom minden tagjainak tiltani a' Neutralismust? 's mit kell a' Frantziákkal való levelezésről meghatározni?

Végre azt javasolja a' Császárnak ezen jelentő Levele által a' Német Fejedelmeknek 's minden más Német Rendeknek; hogy ezen tanátskozással erősen liessenek; mivel az egész Német Birodalomnak java ezt kívánja.

Az *Albert* Hertzeg vezérlése alatt Ausztriai Belgiumban maradtott kiss sergetske igen jól kezdi magát viselni, és a' Frantziák ellen való hadat; noha csak kitsiben, igen jól vívzi: — Sept. 5-dikén réá ütött Gen. Lájtinánt *Latour* egy *Lanroy* nevű Flándriai Frantzia városőzháza. Az ellenség előbb igen kemény tüzet adott, de 7 minuták alatt magát a' Sántzról a' Városba visszavonni, és féjér Zászlókat ki-rakni kéntelenített. Sokan este nek-el; de ezeknek száma még nem tudatik. 6 Frantzia tisztek és 144 köz emberek tétetnek fogságra: Ugyan azon nap, a' Zöld-Laudonok Ober-Rers *Myllys*, egy más Frantzia Flándriai *Rouboix* nevű helységet el foglalván; egy Frantzia Kapitánt és 50 köz-embereket hozott fogságra.

Páris 4. Sept. — „Ismét meg indult az Öldüklő-Angyal Párisban. A' inult 2 dik Septembernek 3-dikára virradó étzaka valóságos Unokája vala a' régi *Bartholoméus étzakának*, és a' Frantzia Kronikákat örökös gyalázzal béjegerte meg. Sept. 2-dikán estvéli 8 óra tájban a' Városi Köz Tanátsnok némely tagjai a' Nemz. Gyűlés előtt meg-jelenvén, jelentették, hogy a' nép minden fogházakra réá rontván, már a' vér-ontás el-kezdődött volna. A' Nemz. Gyűlés 12 személyeket rendelt hirtelenséggel, kik minden fogházaknál az ölfvetojult népet tsendesíttének. Ezek csak hamar visszafra küldöttek egy Strázsát a' Nemz. Gyűléshez azzal az izennettel, hogy a' nép telyességgel nem

nem tsendesedik : hanem tegyen a' Nemz. Gyűlés más rendelkezéseket; mivel a' nép már most nem hogy szép szóra hajtana, hanem magoknak a' Commissariusoknak élete-is vezedelemben forog. A' Nemz. Gyűlés ellenben olly tehetetlennek ismérte már ekkor magát, hogy hozzá se szolván tovább ehez a' dologhoz, a' maga napi munkájához kezdett. — Most már *Manuel* maga a' Város Prokurátora, a' ki külömben *Mammonnya* a' Párisi népnek, nem hogy tsendesíthette volna a' népet, hanem, hogy életben maradhasson, el állott a' dühösködőknek lába előll. „ — „ Ezen *Kaniblok* vér szomjuhozó Serge külömb-külobmb bándákra oszolván, egyik csoport ezek között a' Karmeliták épületére rontott, a' hol Aug. 29 dikétől fogva egy néhány száz fogságra tétetett meg nem esküdött Papok tartatának. Itt egy-más után 264 Papok levének a' dühösködők boszszu állásának ártatlan áldozatjaivá; csak 12 iskola mesterek hagyattanak meg közöttük életben. „ — „ Illyen iszonyúság követtetett el minden más tömlitzekben-is. Minden idő, nem, és rang-béli külöbség és leg kisebb könyörületesség nélkült mérsároltatának fel mind azok a' szeméjlek, valakik Aug. 10 dikétől fogva valamely gyanu végett fogságra tétettenek vala. „

„ Ezen áldozatoknak száma valami 4 száz szeméjlekre számláltatik, kik között a' nevezetesebbek ezek u. m. a' 2 *Montmorin* a' vólt Minister és a' *Fonteneblói* Kormányozó, a' Királynétől a' napokban elvéttetett és fogságra tetetett *Madam Lambelle* és *Turcelle*. A' *Turcelle* 10 elztendős léánkája, és a' viselő Madam *Brice* igen nagy bajjal szabadítottanak meg a' haláltól. A' Helvetus Regimentnek fogságba lévő Stáb tisztjei-is mind megöltettednek, ki vévén az egy Gen. *Afryt*. — A' N. Gyűlés meg határozta, hogy a' Páris körül készítettendő Sántzokon a' néppel edgyütt, a' Nemz. Gyűlésnek minden nap 12 tagjai dolgozzanak. „